

Sygn. VUa 7/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariola Mastalerz

Sędziowie: SSO Beata Łapińska (spr.)

SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku K. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

od wyroku Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Piotrkowie Tryb. z dnia 17 grudnia 2015r. sygn. IV U 115/15

zmienia zaskarżony wyrok w całości i oddala odwołanie.

Sygn. akt V Ua 7/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 stycznia 2014 roku, Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. przyznał wnioskodawcy K. Ś. prawo do odszkodowania w wysokości 17 600 złotych z tytułu wynoszącego 25% stałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy z dnia 13 stycznia 2011 roku.

W odwołaniu z dnia 5 marca 2014 roku ubezpieczony podniósł, że decyzja jest krzywdząca, bo nie uwzględnia rzeczywistego stanu jego zdrowia. W ocenie wnioskodawcy zarówno badanie Lekarza Orzecznika jak i Komisji Lekarskiej ZUS były powierzchowne i nie ujmowały wszystkich zmian w organizmie wnioskodawcy zaistniałych w skutek wypadku przy pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z dnia 25 marca 2015 roku wniósł w pierwszej kolejności o odrzucenie odwołania jako wniesionego po terminie, a odnosząc się merytorycznie o oddalenie odwołania, podnosząc, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2015 roku, w sprawie sygn. akt IV U 115/15 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że w punkcie 1 sentencji wyroku przyznane wnioskodawcy jednorazowe

odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy z dnia 13 stycznia 2011 roku podwyższył o kwotę odpowiadającą 7 % (siedem procent) uszczerbku na zdrowiu, to jest o 4 928 zł (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia osiem złotych), a w punkcie 2 sentencji wyroku zasądził od ZUS na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

Wnioskodawca K. Ś. był zatrudniony w (...) Spółka jawna w T. jako kierowca.

W trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych w dniu 13 stycznia 2011 roku wnioskodawca doznał wypadku przy pracy. W czasie załadunku towaru przeznaczonego do transportu jedna z palet przewróciła się przyciskając lewą rękę wnioskodawcy do podłogi.

W dniu 13 grudnia 2013 roku wnioskodawca wniósł do ZUS o ustalenie uszczerbku na zdrowiu i wysokości odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 9 stycznia 2014 roku ustalił u wnioskodawcy 25 % uszczerbku na zdrowiu w tym 5 % z pozycji 122a i 20 % z pozycji 181g tabeli.

Stwierdzono wówczas zespół bólowo – dysfunkcyjny kończyny górnej lewej (leworęczność badanego ocena jak dla praworęcznego), po przebytym urazie zgnieceniowym ze złamaniem nasady kości dalszej promieniowej i wyrostka rylcowatego kości łokciowej - wygojone oraz uszkodzeniem nerwu promieniowego na poziomie przedramienia.

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 17 lutego 2014 roku stwierdziła u wnioskodawcy 25 % uszczerbku na zdrowiu z pozycji 122b tabeli. Stwierdziła ograniczenie ruchomości łęki lewej po złamaniu wieloodłamowym dalszej nasady kości promieniowej i wyrostka rylcowatego kości łokciowej powikłane uszkodzeniem nerwu promieniowego.

Wnioskodawca po wypadku leczył się neurologicznie, ortopedycznie.

W wyniku wypadku u wnioskodawcy doszło do:

- stanu po urazie kończyny lewej górnej ze złamaniem nasady dalszej kości promieniowej i wyrostka rylcowatego kości łokciowej skutkujący ograniczeniem ruchomości czynnej palców i nadgarstka lewego, osłabieniem siły ręki lewej, brakiem zgięcia ręki lewej dłoniowo i grzbietowo;
- uszkodzenia nerwu promieniowego.

Z przyczyn neurologicznych u wnioskodawcy zaistniał 7 % uszczerbek na zdrowiu z punktu 181h tabeli z uwagi na poważne uszkodzenie nerwu promieniowego, dwukrotnie potwierdzone badaniem (...), skutkujące upośledzeniem funkcji ręki lewej.

Ortopedyczne skutki urazu z uwagi na leworęczność wnioskodawcy wyczerpały maksymalne górne widełki punktu 122b

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach organu rentowego oraz opinii biegłych sądowych – z zakresu neurologii – B. B. oraz ortopedii R. E.. Sąd I instancji uznał wyżej wymieniony materiał dowodowy za wiarygodny i nie budzący wątpliwości.

Sąd Rejonowy zauważył, że wnioskodawca zgodził się z wnioskami biegłego ortopedy oraz zgłosił zastrzeżenia do opinii biegłej neurolog, wnosząc o jej uzupełnienie. Natomiast Zakład Ubezpieczeń Społecznych w pismach z dnia 5 października 2015 roku i z dnia 9 grudnia 2015 roku nie zgłosił zastrzeżeń do opinii biegłych i wniósł o oddalenie

odwołania. W konsekwencji Sąd I instancji uznał, że wnioski biegłego sądowego z zakresu ortopedii nie zostały zakwestionowane przez strony.

Odnosząc się do wniosku pełnomocnika K. Ś. o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłej neurolog Sąd I instancji wskazał, że porównanie argumentacji zawartej w uzasadnieniu wniosku z treścią opinii skutkuje uznaniem, iż wątpliwości strony znajdują szczegółowe wyjaśnienie w treści opinii. W ocenie Sądu Rejonowego biegła bardzo szczegółowo opisała stan zdrowia wnioskodawcy, odniosła ustalone dysfunkcje organizmu do zaistniałego wypadku przy pracy, wskazując, które są jego następstwem i jednoznacznie wskazała na wysokość uszczerbku na zdrowiu z przyczyn neurologicznych wyjaśniając iż podstawą do stwierdzenia jego wysokości była ocena neurologiczna sprawności ręki jak i potwierdzone obiektywnie uszkodzenie nerwu promieniowego.

W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał opinię biegłej sądowej z zakresu neurologii za zupełną, jasną i logiczną, a tym samym wniosek o jej uzupełnienie za podlegający oddaleniu.

Po tak ustalonym stanie faktycznym i dokonaniu oceny materiału dowodowego Sąd Rejonowy stwierdził, że odwołanie jest zasadne.

W pierwszej kolejności Sąd Rejonowy odniósł się do wniosku ZUS o odrzucenie odwołania.

W ocenie Sądu I instancji wniosek taki był niezasadny bowiem z jednej strony ZUS nie wykazał ani nie uprawdopodobnił by wnioskodawca opóźnił się ze złożeniem odwołania, a z drugiej strony porównanie dat nadania wysyłki 29 stycznia 2014 roku z datą wniesienia odwołania 5 marca 2013 roku wskazuje, iż brak jest podstaw do przyjęcia uchybienia terminu przez wnioskodawcę, a nawet jeżeli przyjąć iż jednak zaistniało to nie było ono nadmierne.

Odnosząc się do wniosku ZUS. Sąd Rejonowy podniósł, że nie można pominąć, iż to organ rentowy nie wypełnił w terminie ciążącego na nim obowiązku. Zgodnie z art. 477⁹ § 2 k.p.c. ZUS winien był przekazać odwołanie wraz z aktami sprawy do Sądu niezwłocznie, bądź w przypadku uznania odwołania za słuszne zmienić lub uchylić decyzję. Odwołanie zostało wniesione do ZUS 5 marca 2014 roku, organ rentowy przekazał zaś akta sprawy do sądu w dniu 25 marca 2015 roku, a więc po ponad roku, a załączone akta ZUS nie zawierają dokumentów uzasadniających taką zwłokę.

Odnosząc się merytorycznie do odwołania, Sąd I instancji powołał się na art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 30.10.2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1242 ze zm.), który stanowi, że z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje jednorazowe odszkodowanie - dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W myśl natomiast art. 11 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy podał, że ustalenie stopnia uszczerbku następuje zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. 234, poz. 1974). Działając w oparciu o powyższe rozporządzenie ZUS ustalił u wnioskodawcy 25 % uszczerbek na zdrowiu. Wnioskodawca nie zgadzając się z powyższym ustaleniem złożył odwołanie od decyzji organu rentowego inicjując niniejsze postępowanie.

Stanowisko stron zostało zweryfikowane w trakcie postępowania dowodowego przeprowadzonego przez organ rentowy, które wykazało, iż rzeczywisty uszczerbek na zdrowiu K. Ś. wyniósł 32%.

Sąd I instancji zauważył, że orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS ustalające 25 % uszczerbku na zdrowiu nie wzięło pod uwagę, iż wnioskodawca jest osobą leworęczną (mimo stwierdzenia tego w rozpoznaniu) i w stosunku do jego osoby należy wziąć przez analogię punkty tabeli dotyczące osób praworęcznych.

Kwestię tą natomiast wzięła pod uwagę Komisja Lekarska ZUS także stwierdzająca uszczerbek na zdrowiu w wysokości 25 % jednakże orzeczenie to ujęło tylko dysfunkcje ortopedyczne pomimo stwierdzenia w rozpoznaniu uszkodzenia nerwu promieniowego.

Sąd Rejonowy stwierdził, że w toku niniejszego postępowania biegli z zakresu ortopedii i neurologii ustalili uszczerbek na zdrowiu w zakresie swoich specjalności 25 % - ortopedyczny z punktu 122b i 7 % neurologiczny z punktu 181h tabeli jednoznacznie wskazując, iż są one odrębne, oparte na odrębnych dysfunkcjach organizmu.

W oparciu o powyższe Sąd I instancji skonstatował, iż u wnioskodawcy zaistniał 32 % uszczerbek na zdrowiu. Skutkuje to w ocenie Sądu Rejonowego prawem wnioskodawcy do odszkodowania w wysokości odpowiadającej 32 % uszczerbku na zdrowiu. Biorąc pod uwagę, iż wnioskodawcy wypłacono uprzednio odszkodowanie z tytułu 25 % uszczerbku na zdrowiu, Sąd I instancji podał, że należy mu się jeszcze dalsze odszkodowanie odpowiadające 7 % uszczerbku na zdrowiu, to jest kwota 4.928,00 PLN.

Dlatego też, Sąd I instancji na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję (punkt 1 sentencji wyroku).

Biorąc natomiast pod uwagę wynik postępowania Sąd zgodnie z art. 98 k.p.c. przyznał wnioskodawcy zwrot kosztów zastępstwa procesowego od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (punkt 2 sentencji wyroku).

Apelację od powyższego wyroku w całości wniósł organ rentowy, zarzucając:

1) naruszenie prawa procesowego, a w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego oraz sprzeczność ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcie, że u ubezpieczonego nastąpił uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 13 stycznia 2011 roku w łącznej wysokości 32%, tym samym należy zwiększyć przyznane mu przez Zakład odszkodowanie o dalsze 7%, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do takich ustaleń,

2) naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 ze zm.) oraz § 6 pkt 2 i § 11a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2013 r. poz. 954 – t.j.) poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do dalszych 7% uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 13 stycznia 2011 roku, podczas gdy ubezpieczony nie spełnia warunków do przyznania tego odszkodowania, gdyż u ubezpieczonego nie wystąpił uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem przy pracy z dnia 13 stycznia 2011 roku w łącznej wysokości 32%.

Na podstawie wyżej wymienionych zarzutów organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 24 stycznia 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dodatkowo ustalił, co następuje:

Stwierdzony przez biegłą sądową z zakresu neurologii – B. B. 7% uszczerbek na zdrowiu spowodowany urazem przedramienia lewego wnioskodawcy należy oceniać jako składową ogólnego uszczerbku spowodowanego złamaniem kości promieniowej. Biegła sądowa posłużyła się punktem 181 tabeli uszczerbków Ministra Pracy i Polityki Społecznej

z 2002 rok dlatego, że punkt 122 nie zawiera oceny uszkodzeń nerwów spowodowanych urazem przedramienia, a wnioskodawca doznał urazu przedramienia lewego ze złamaniem kości promieniowej i uszkodzeniem nerwu promieniowego. Uszkodzenie nerwów u wnioskodawcy nie ma charakteru izolowanego. W przypadku współistnienia uszkodzeń kostnych, mięśniowych i nerwowych należy stosować ocenę według pozycji dotyczących uszkodzeń kończyn dolnych i górnych, a więc w tym przypadku według punktu 122 ww. tabeli.

Orzeczone przez biegłą neurolog uszczerbek na zdrowiu spowodowany przebyty przez wnioskodawcę urazem lewej kończyny górnej i uszkodzeniem nerwu promieniowego wchodzi w ogólną ocenę uszczerbku na zdrowiu, to jest w łącznej wysokości 25%.

(dowód: opinie uzupełniające biegłej sądowej z zakresu neurologii – B. B., k. 105, opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu ortopedii – R. E., k. 108 akt sprawy)

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się uzasadniona.

Sąd Rejonowy wydając wyrok w przedmiotowej sprawie uznał, iż opinie ortopedyczna oraz neurologiczna dają podstawy do przyjęcia długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku w wypadkiem przy pracy na poziomie łącznym 32 %, tj. 25 % - ortopedyczny z punktu 122 b i 7 % neurologiczny z punktu 181 h tabeli jednoznacznie wskazując, iż są one odrębne, oparte na odrębnych dysfunkcjach organizmu.

Z lektury akt wynika, iż w wyniku wypadku u wnioskodawcy doszło do urazu kończyny lewej górnej ze złamaniem nasady dalszej kości promieniowej i wyrostka rylcowatego kości łokciowej skutkującym ograniczeniem ruchomości czynnej palców i nadgarstka lewego, osłabieniem siły ręki lewej, brakiem zgięcia ręki lewej dłoniowo i grzbietowo oraz uszkodzenia nerwu promieniowego.

Organ rentowy w apelacji zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie prawa procesowego, a w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego oraz sprzeczność ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcie, że u ubezpieczonego nastąpił uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 13 stycznia 2011 roku w łącznej wysokości 32%, tym samym należy zwiększyć przyznane mu przez Zakład odszkodowanie o dalsze 7%, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do takich ustaleń.

Opinie ortopedy oraz neurologa wydane w toku postępowania przed Sądem Rejonowym były w tym zakresie niejednoznaczne, a Sąd ten nie uznał za celowe wyjaśnienie tych wątpliwości.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy, który jest także instancją merytoryczną uznał za niezbędne dla potrzeb rozstrzygnięcia ustalenie, czy orzeczone przez biegłą neurolog 7 % uszczerbek na zdrowiu spowodowany urazem lewej kończyny górnej i uszkodzeniem nerwu promieniowego wchodzi w ogólną ocenę uszczerbku na zdrowiu zawartą w pkt 122 b czy też ma charakter odrębny i należy wobec niego zastosować pozycję 181 h tabeli.

Biegły ortopedy w uzupełniającej opinii z dnia 15 lipca 2016 r. (k. 108 akt) potwierdził wnioski końcowe z opinii podstawowej, iż od samego początku było wiadome, iż uraz, jakiego doznał wnioskodawca oprócz złamania (uszkodzenia kostnego) z dodatkowym uszkodzeniem nerwu ustalać należy według punktu dla urazu kończyny górnej czy dolnej, w tym przypadku punktu 122 b tj. : złamania w obrębie dalszych nasad jednej lub obu kości przedramienia, powodujące ograniczenia ruchomości nadgarstka i zniekształcenia - w zależności od stopnia zaburzeń czynnościowych ze znacznym zniekształceniem, dużym ograniczeniem ruchomości i zmianami wtórnymi (troficzne, krążeniowe itp.) prawy 15-25 % gdyż wnioskodawca jest osobą leworęczną.

Biegły podkreślił, iż uszczerbek ten został ustalony w wysokości maksymalnej 25 %. Zakwestionował też ustalenie przez biegłą neurolog dodatkowo uszczerbku z pozycji 181h tabeli , tj. uszkodzenie częściowe lub całkowite - w zależności od stopnia zaburzeń: nerwu promieniowego po wyjściu z kanału mięśnia odwracacza przedramienia na 7 %.

Biegła neurolog w opinii uzupełniającej z dnia 29 czerwca 2016 r. (k. 105 akt) uznała, iż 7 % uszczerbek na zdrowiu spowodowany urazem przedramienia należało oceniać jako składową ogólnego uszczerbku spowodowanego urazem i wysokość łączną uszczerbku winno się ocenić łącznie na podstawie punktu 122b tabeli. Wyjaśniła przy tym, że posłużenie się punktem 181h tabeli per analogia wynikało z tego, iż w punkcie 122 nie ma mowy o uszkodzeniu nerwu promieniowego . Dodała nadto, iż w przypadku współistnienia uszkodzeń kostnych , mięśniowych i nerwowych należy stosować ocenę uszczerbku według pozycji dotyczących uszkodzeń górnych i dolnych kończyn , a więc w tym przypadku według punktu 122 b tabeli.

W drugiej opinii uzupełniającej z dnia 22 września 2016 r. wydanej wobec zgłoszenia zarzutów przez pełnomocnika wnioskodawcy biegła neurolog podniosła, iż nie można sumować uszkodzenia nerwu na różnych poziomach gdyż nerw biegnie wzdłuż kończyny i uszkodzenie na wyższym poziomie daje zaburzenia funkcji także poniżej tego uszkodzenia . Według biegłej nerw promieniowy uległ uszkodzeniu po wyjściu z kanału mięśnia odwracacza przedramienia . Zdaniem biegłej przyjęty przez nią 7 % uszczerbek z tego tytułu wchodzi w zakres uszczerbku z pozycji 122b.

Sąd Okręgowy uznał powyższe opinie uzupełniające za fachowe, wzajemnie ze sobą korespondujące , wnikliwe i przekonujące. Potwierdziły one zasadność zarzutu apelującego organu rentowego, iż Sąd Rejonowy naruszył przepis art. 233 kpc poprzez błędną ocenę materiału dowodowego oraz sprzeczność ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcie, że u ubezpieczonego nastąpił uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 13 stycznia 2011 roku w łącznej wysokości 32%.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii innych biegłych uznając, iż kwestia wysokości uszczerbku na zdrowiu została wyjaśniona w sposób pozwalający na ostateczne rozstrzygnięcie.

Podkreślić należy, iż żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (wyrok SN z 1999-10-20 II UKN 158/99 OSNAPiUS 2001/2/51). Samo niezadowolenie strony z oceny przedstawionej przez biegłych nie uzasadnia bowiem potrzeby dopuszczenia przez sąd dowodu z opinii innych biegłych (wyr. SN z 6.10.2009 r., II UK 47/09, L.). Natomiast dostateczne wyjaśnienie okoliczności spornych w sprawie nie jest równoznaczne z uzyskaniem dowodu korzystnego dla strony niezadowolonej z faktów wynikających z dowodów dotychczas przeprowadzonych (wyrok SN z 28 lutego 2001 roku, II UKN 233/00 L.). Zwraca na to także uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 lipca 1999 roku, II UKN 37/99 OSNAPiUS 2000/20/741 wskazując, że sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (art. 217 § 2 k.p.c.).

Skoro brak było podstaw do ustalenia u wnioskodawcy wysokości uszczerbku powyżej prawidłowo przyjętych przez ZUS 25 % zasadnym w tej sytuacji okazał się także zarzut naruszenia przepisu prawa materialnego, a w szczególności art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 ze zm.) oraz § 6 pkt 2 i § 11a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2013 r. poz. 954 – t.j.) poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do dalszych 7% uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 13 stycznia 2011 roku, podczas gdy ubezpieczony nie spełniał warunków do przyznania tego odszkodowania.

Trafność powyższych zarzutów apelacyjnych obligowała Sąd Okręgowy do zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia odwołania.

Dlatego też na podstawie art. 386 kpc orzekł jak w sentencji.